

Ižanga

Ak, kiek daug visko įvyko nuo tada, kai prieš vienuolika metų pirmą kartą pasirodė „Ką katės galvoja?“ Per tuos metus sulaukiau daugybės paprastų ir elektroninių laiškų, telefono skambučių iš skaitytojų, kurie džiaugėsi galėdami geriau suprasti, kodėl jų katės₁ daro tai, ką daro. Jie įgavo patirties sprenddami savo augintinių elgsenos problemas ir galėjo užkirsti kelią nesklandumams ateityje. Nuostabu, kaip paprasta susidoroti su bėdomis tiesiog keičiant požiūrį ir mokantis į viską žvelgti iš *katės perspektyvos*.

Per pastarąjį dešimtmetį labai patobulėjo veterinariniai vaistai, elgsenos korekcijos metodai, katėmis skirtos priemonės ir maistas. Čia rasite daug naudingų patarimų, metodikų, taip pat naujausią informaciją, kurios prireiks norint užauginti gerai išauklėtą, laimingą ir sveiką katę.

Parašiau šią knygą tam, kad naujasis katės savininkas susipažintų su priemonėmis, leidžiančiomis suteikti tai, ko katei reikia čia ir dabar. Nenoriu, kad gaištumėte laiką nesuprasdami, ką katė bando jums pasakyti, arba neveiksmingais dresavimo metodais blogintumėte santykius su ja. Šios knygos pavadinimas labai tiksliai išreiškia mano dresūros metodą. Suprasdami savo katės elgsenos motyvus, poreikius ir bendravimo būdą, galėsite be įtampos mėgautis artimais ir nuostabiais santykiais. Net jeigu nesate naujokas kačių pasaulyje, duodu ranką nukirsti, kad rasite daugybę būdų pagerinti santykius su savo augintine.

Galbūt jums teko susidurti su kačių elgesio problemomis, su kuriomis ilgainiui tiesiog susitaikėte. Šioje knygoje rasite sprendimų, apie kuriuos net nebūtumėte pagalvojęs. Noriu, kad pakeistumėte savo požiūrį į katę. Taip pat noriu, kad pakeistumėte požiūrį į jos aplinką. Norėčiau, kad užuot į aplinką žvelgęs iš suaugusio žmogaus perspektyvos, ją pamatytumėte savo katės akimis. Kaip atrodo pasaulis, kai tenka gyventi vos per 25 centimetrus nuo žemės paviršiaus?

Ši knyga padės problemas išspręsti elgiantis gerai – kaip ir norite, o ne blogai – ko visai nenorite. Neigiamą požiūrį pakeitus teigiamu, pasikeis ir jūsų mąstysena – pasijusite besąs puikus problemų sprendėjas, o ne nusivylęs gyvūno šeimininkas. Kalbu apie paprastą ir logišką būdą: galvokite, kokios katės elgsenos norėtumėte, ir kaip to pasiekti.

Mano pažintis su katėmis prasidėjo, turbūt kaip ir daugelio žmonių, visiškai atsitiktinai. Aš užaugau šunų mylėtojų šeimoje, todėl buvau tvirtai įsitikinusi, kad šauniausi gyvūnai pasaulyje yra šunys, o katės yra, na, *katės*. Tikėjau visais išgirstais mitais apie jas, ir nors katės atrodė tikrai gražios, galvojau, kad mieliau laikysiu šunį.

Ir štai vieną Kūčių vakarą prieš daugelį metų mano gyvenimas apsigvertė aukštyn kojomis.

Leidau šventes tėvų namuose. Buvo šaltoka ir snigo, o aš skubėjau pirkti paskutinių dovanų. Praėjau pro paauglę, lūkuriuojančią priešais bažnyčią. Šalia jos stovėjo kartoninė dėžė, ant kurios ranka buvo užrašyta: „KAČIUKAI NEMOKAMAI“. „Tokią dieną mergaitė tikrai nelaiko kačiukų lauke“, – pagalvoju. Pažvelgiau pro dėžės viršų vidun ir iš tiesų pamačiau joje du mažus kačiukus. Dėžėje buvo paklotas plonytis rankšluostis, o mažyliai spaudėsi vienas prie kito, stengdamiesi nors kiek sušilti.

Pyktelėjusi, kad ši paauglė neturi nė lašo gailėsčio ir atsakomybės (kaip ir jos tėvai, kurie, panašu, išsiuntė ją), aš impulsyviai pasisiūliau paimti kačiukus, atsisegiau striukę ir susikišau juos už megztinio. Jie buvo tarsi du mažyčiai ledo gabalėliai. Man netgi dingtelėjo, kad nespėsiu jų gyvų nugabenti iki namų.

Automobilyje visu galingumu įjungiau šildymą ir nuskubėjau namo (būdama tikra, kad tėvai ne itin susižavės tokiais netikėtais švenčių svečiais). Laimė, šeimynykščių meilė ir gailėstis gyvūnams nusvėrė nepritarimą mano impulsyviam poelgiui.

Mūsų suplanuotos ramios Kalėdos virto karštligišku sambrūzdžiu skirstantis pareigas. Mama puolė ieškoti kažkur seniai nukišto šildymo kilimėlio, tėtis iš kartono dėžės padarė laikiną kraiko dėžutę ir pripylė į ją smėlio. Mudvi su sese virtuvėje bandėme pašerti kačiukus (tada dar nežinojome, kad jie buvo šešių savaičių).

Sušilę ir pilnais pilvukais kačiukai patogiai susirangė ant storo žieminio palto, kurį ant grindų patiesiau, kai su jais užantyje įsiveržiau į namus. Sustoję ratu stebėjome, kaip jie jaukiai įsitaisė guolyje. Net du mano tėvų šunys nė neamtelėdami žiūrėjo į miegančius mažylius. Mamos kalėdiniam sausainiam užmaišyta tešla taip ir suzmeško palikta ant virtuvės stalo, o mano nupirkto dovanos tą dieną liko neišpakuotos riogsoti automobilyje – du maži sušalę, nusilpę, blusėti, išsigandę, nešvarūs ir sergantys kačiukai padarė kai ką neįtikėtino... *jie išgyveno.*

Šie du katinukai išgyveno, nors buvo gerokai per anksti atskirti nuo mamos, iškentė nepaprastai stiprų šaltį ir atsidūrė pas žmones, neturinčius jokio supratimo apie kates.

Pamačiusi, kad šios dvi trapios gyvybės visiškai priklausomos nuo manęs, supratau, kiek mažai žinau apie kates, o ir tai, ką *žinau*, nė iš tolo nepanašu į tiesą. Liusė ir Etelė (ne itin originalūs vardai, gėda pripažinti) su didžiuliu palankumu, pakantumu ir meile ištvėrė mano dažnai nemokšiškas, bet kupinas gerų ketinimų pastangas rūpintis jomis.

Liusė nuo įgimtos širdies ydos nugaišo būdama trejų metų, ir – kaip ironiška – Kalėdų dieną... Etelė, kuri turėjo tą pačią širdies ydą, išgyveno gerokai ilgiau, kol galiausiai išėjo ir ji. Šios dvi katės ne tik pripildė mano gyvenimą tikros meilės ir laimės, jos įkvėpė mane griebtis darbo, kokio aš (ir, aišku, mano šeima) prieš tai net negalėjau įsivaizduoti.

Jeigu jau daug metų laikote katę, pagrindinė informacija šioje knygoje, be abejonės, pasirodys puikiai žinoma, bet patariu paskubomis nepraversti temų, kurios pasirodys netinkamos jūsų atveju. Galbūt jūsų nereikia mokyti, kaip pasirinkti veterinarijos gydytoją ar paruošti kraiko dėžę, bet taikydamas mano siūlomą *katės perspektyva paremtą* metodą ir į savo katės gyvenimą žvelgdamas jos akimis, išspręsite savo augintinės elgsenos problemas, užkirsite kelią galimiems naujiems nesklandumams ir išvengsite įvairių sunkumų bei klaidų.

Taip, netgi patyrę kačių savininkai dažnai nebemato bendro vaizdo.

Sveikinu, jeigu pirmą kartą susiruošėte įsigyti katę. Netrukus užmėgsite ryšį ir būsite besąlygiškai mylimas, visada sulauksite atleidimo už savo klaidas, niekada nebūsite teisiamas, nuolat džiaugsitės. Naktį įsirangiusi į jūsų glėbį katė privers pamiršti visus dienos rūpesčius. Kai labai įtemptai dirbsite, ji pratipens per jūsų popierius, taip pranešdama, kad laikas padaryti pertraukėlę. Giliu ir sodriu murkimu katė savo dėkingumą išreikš už paprasčiausią veiksmą, pavyzdžiui, už pasmakrės pakasymą. Katė jumis žavėsis ir tomis dienomis, kai į save veidrodyje negalėsite nė pažvelgti. Ji bus kantri klausytoja, net jei tą pačią istoriją pasakosite trečią kartą. Katė – pats patikimiausias žadintuvas, kokį kada nors turėjote. Katė parodys, kaip mėgautis gyvenimu.

O dabar pasiruoškite. Netrukus sužinosite, *ką katės galvoja* ir išmoksitės *mąstyti kaip jos*.

1 Šioje knygoje vartojamas bendrinis žodis „katė“, kuris reiškia ir katę, ir katiną, jeigu atskirais atvejais nenurodoma, apie ką konkrečiai kalbama (*čia ir toliau – vert. past.*).